

foreligger fra den høitærede Ministers Haand, kan jeg ikke andet end udtale min Glæde over en hel Del af de Forandringer, der ere foretagne. For det Første er det Tillæg som var blevet loblet til Lovforslaget, forsvundet. Jeg kan ikke andet end anse dette for et meget stort Fremskridt ved Lovforslaget, et Fremskridt, som i alt Fald her i dette Thing ganske sikkert vil lette det's Gang. Hvad selve Lovforslagets enkelte Bestemmelser angaar, da er der i de Paragrafer, som omhandle Landbohøjskolen, slet den i og for sig helbige Forandring, at vi her have faaet igjen indsat Højskolens Lærere med deres Løn. Jeg ser ikke rettere, end at det vil være heldigt i dette Øieblik, hvor Landbohøjskolens Forhold overhovedet ere under Forhandling, at give en organisatorisk Lov, som i det Hele ordner Lærere- og Lønningsforholdene, saa at der opnaas en større Fasthed og en bestemt Orden i dem. Altsaa for mig er dette, at de forskellige Lærere ere blevne indsatte med deres Lønninger i Lovforslaget, kun et Fremskridt. Uigeledes kan jeg kun med Glæde hilse det, at de tvende Lærere, som i Fjor i det andet Thing bleve udstemte, ere blevne indsatte. Søvrigt har den høitærede Minister i andre Punkter væsentlig rettet sig efter den Redaktion, som Forslaget i Fjor fik nede i det andet Thing. Jeg antager derfor, at alle de Paragrafer, som angaa selve Landbohøjskolen, have Udseet til at vente al Smødekommenhed, ogsaa her i Thinget. — Med Hensyn til § 5, som omhandler Tilskudet til Landbrugsskoler, saa er den jo ogsaa fra Ministerens Haand overensstemmende med, hvad der blev vedtaget nede i det andet Thing, og det ses altsaa, at den høitærede Minister derved har accepteret de Anskuelser, som om dette Spørgsmaal have gjort sig gjældende i det andet Thing. Jeg kan jo ikke Andet end sige, at det er meget store Fordringer, der paa denne Maade stilles til Staten for at understøtte den, om jeg saa maa sige, elementære Undervisning i Landbruget; men paa den anden Side er det jo givet, at man her i Landet for en væsentlig Del lever af Landbruget, og altsaa har Undervisningen i de Fag, som vedkomme Landbruget, absolut et billigt Krav paa at understøttes lige saa godt og mindst lige saa godt som ethvert andet Formaal. Jeg tror derfor heller ikke, at de Fordringer, der her paa denne Paragraf stilles til Statskassen, egentlig ere saa urimelige. Naar Maximum bliver naaet, vil det dreie sig om et Tilskud af 60,000 Kr. til Skolerne og et Tilskud af indtil 60,000 Kr. til Eleverne. Derjom vi skulle tænke os, hvormange Elever der paa denne Maade kunne faae Under-

støttelse, hvorved vi vel maa gaa ud fra, at et saadant Kursus maatte være mindst 6 Maanedere, tror jeg, at, for at en Sum af 60,000 Kr. skulde blive naaet, vilde det være udbændigt, at 1000 unge Mennesker paa denne Maade bleve underviste et halvt Aar; og det forekommer mig, at hvis virkelig et saa stort Antal Mennesker kan komme paa Landbrugsskolerne derfor, saa er et saadant Tilskud ikke overordentlig stort. Jeg kan heller ikke se rettere, end at et Maximum af 3,000 Kr. til hver Skole, hvorved der altsaa kunde understøttes indtil 20 Skoler, jo heller ikke er saa overordentlig stort. I det Hele taget staar det for mig, at der paa denne Maade er fundet en Form, hvorunder hele Landbrugundervisningen kan fra Statens Side blive tagen under Armene. Jeg kan saaledes ikke tro Andet, end at de Forandringer, der i dette Lovforslag blive stillede til Statskassen, maa have Sympathi ogsaa her i dette Thing.

Casper Jensen: Man kan jo ikke Andet end anerkjende, at den høitærede Indenrigsminister ved Fremættelse af dette Lovforslag i flere væsentlige Punkter har taget Hensyn til det i Foraaret af Folkethinget om samme Emne affattede Forslag, særlig for § 5's Vedkommende. Jeg siger, i flere væsentlige Punkter, for det er jo ikke paa alle Omraader, at den høitærede Minister har fulgt Folkethingets Uffattelse, og særlig med Hensyn til et af de væsentligste Punkter — den manglende § 6 — har jo den høitærede Indenrigsminister ikke taget noget Hensyn til den. Jeg kan forøvrigt fra Ministerens Standpunkt godt forstaa det. Den høitærede Minister har ingen Sympathi for det i § 6 Foreslaaede fra sit indenrigsministerielle Standpunkt, og jeg tror forøvrigt heller ikke fra sit Standpunkt som Medlem af dette Thing; i den Retning tror jeg, at den høitærede Kultusminister har noget mere Sympathi for den Paragraf, som er bleven udeladt. Jeg skal nu tillade mig kort at opholde mig ved i alt Fald nogle af Lovforslagets Paragrafer. I § 1 har Ministeren jo foreslaaet det samme Antal faste Lærere, som Lovforslaget indeholdt, da det i sidste Samling blev forelagt Folkethinget, nemlig 24. Jeg maa gaa ud fra, at naar Ministeren har gjort det, er det nærmest for at have Noget at slaa af paa. Saa vidt jeg huffer, har ogsaa Ministeren under Forhandlingerne i Folkethinget talt om, at det var bedst at forlange rigeligt, saa kunde man altid have Noget at slaa af paa. Folkethinget vedtog i Foraaret 21 faste Lærere; medens Lov-